

Εικονογράφηση Χρήστος Αβραμούδας
Illustrated by Christos Avramoudas
Translated into English by Konstandina Dounis

ΕΚΑΤΕΡΙΝΗ ΜΠΑΛΟΥΚΑ

Η Μαρία

Δίπλα μου ήταν η Μαρία. Η σειρά σου της λέω, κι εκείνη μ' αναστεναγμό άρχισε:

« Αχ! ανάθεμά τ'ν ξινητιά. Ι θκός μ' ι Μήτσους μόλις παντριφτήκαμε πήγε σ'ν Αμερική. Βέβια η Αμερική δεν είναι για όλους αλλά για μερικοί.

Πήρε πουλές του μπουζούκι τ' κι μι λέει:

- Γναίκα θα πάω σ'ν Αμερική, θα τα οικονομήσω κι θά 'ρθω με πουλλές παράδες!

Να δως ι θιός, δεν έφειρε τίποτα. Οι άλλοι οι χωριανοί δούλιβαν κι αυτός έπιζει μπουζούκι τα βράδια στην Αμερική για κανένα χαρτζιλίκ'. Πήγινει τα σαββατοκύριακα σ' ένα μεγάλο σταυροδρόμ' που σύχναζαν πουλλοί Έλληνες. Είχι ζουγραφίς' μιά γυμνή στου μπουζούκι τ' και με την πένα πάνω κάτω γελούσε ου κόσμους κι τραγουδούσαν όλοι μαζί κι τουν έριχναν λιφτά στου καπέλου, κι όταν γύρισει στου χουριό ασχουλίθ'κει μόνου να φτιάν' μπουζούκια, κι αυτά δεν τα

πιτύχινει όλα και τα έδινε στις γειτόνισσες να βάζουν αποφάγια για τα γουρούνια.

Κι ύστιρα άρχισε να φκιάνει σφραγίδες για λειτουργιές και διάφορα είδη για τον αργαλιό αδριάχτια και σφοντίλια, ανέμη κι άλλα διάφορα σκαλιστά κι όταν μαζεύονταν πολλά, τα φόρτουνα ιγώ στου γάϊδαρου και τα πήγαινα στα χωριά της Θεσσαλίας να τα πουλήσω και φώναζα: *Είδους μι είδους!* Αμ' τι, αυτός γλέντ'ς σ'ν Αμερική κι εγώ ξέβγαινα λίγο να ξεσκάσω.

Από άλλον έπαιρνα τυρί από άλλον τραχανά, φασούλια, μέλ', κι παράδες, κι όταν γύριζα μι καρτιρούσι σ'ν μπόρτα μι του μπουζούκι στου χέρ'.

Μ' είχι φέρ' απ' την Αμερική κι ένα φουστάν' μακρύ βιλούδου που είχι στουλίδια κι νταντέλες κι μ' είχι μάθει έναν λατινοαμερικάνικο χορό που τον έλεγαν μπόλκα, κι ιγώ είχα ένα κορμί λαμπάδα κι η μέση μ' δαχτυλίδι κι κουνιόμουνα σαν χέλι κι ι Μήτσους μι καμάρουνι.

Τώρα μ' έμεινι του μπουζούκι κρεμαζμένου μαζί με του φουστάν' τ' αμερικάνικου.»

Maria

Next to me was sitting Maria. It's your turn I tell her and she began with a sigh:

“Oh! May the foreign land be cursed! As soon as Mitsos and I got married, he left for America. America is not for everyone, of course, just for a few.

He took his bouzouki and said, ‘Woman, I’m going to America, I’m going to get rich, and return with a lot of money!’

As God is my witness, he brought back nothing. All of the other men in the village worked hard while he strummed away at his bouzouki in America for peanuts. He would stand at a large intersection where many Greeks were known to pass by. He had drawn a naked woman on his bouzouki and people would laugh at him strumming away. They’d sing along and then throw some money into his hat. When he came back to the village, he turned his hand to making bouzoukis but they didn’t always turn out well. He’d end up giving them away to the local women to use as makeshift bowls for the leftovers they gave to the pigs!

After this, he started making stamp imprints and various attachments for the looms, the spindles, the spinning wheels, and numerous other carved implements. When we’d amassed a good number of them, I would load them up onto the donkey and take them to the villages throughout Thessaly to sell them, yelling, ‘Goods exchanged for goods!’

